

τούτοις τὸ πρᾶ, μη ἐγνώσθη ὅπό τῶν πολυπραγμόνων καὶ διεδόθη. Ἡκούσθησαν μάλιστα καὶ αἱ ὁδίνες καὶ τινες; θεα-
ζεῖσθαι σέν ὅτι δὲ τοκετὸς ἐπῆλθε καὶ μάλιστα δύσυηρὸς καὶ
δύσκολὸς τοσοῦτον ὥστε εἰ, ἐνετο ἀνάγκη χειρουργικῶν ἔρ-
γαλείων.

***

Δὲν ζητοῦμεν νὰ μάθωμεν τὸν πατέρα, διὰ νὰ μὴ μα-
ταιοπονήσωμεν. Τὰ ἑλληνικὰ κόρματα δὲν γεννῶνται συνή-
θως ἐκ νομίμων καὶ φυσιῶν συνοικεσίων. Εἶναι ή ἀπάτορα,
γεννώμενα διὰ τῆς αὐτομάτου γεννήσεως, ἀποκεκλεισμένης
ἐκ τῆς ἐπιστήμης καὶ εὔρούνης ἀσυλον ἐν τῇ πολιτικῇ, ή
γύρων πολλῶν δρου πατέρων. Τὸ τελευταῖον εἶνε τὸ πιθανό
τερον εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ
ἴδωμεν ἐν τῷ νεογνῷ, ἐν χέρι Δεληγεώργη, ἐν πόδι Πετρεζά,
μισθοφάλι Κοντοστάύλου, ἄλλο μισθοφάλι Καραϊσκάκη, μίαν
μύτην Πετσάλη, δύο μάτια Μεσσηνέζη καὶ οὕτω καθ.ξῆς.
Μυρίκι μισθοφάλι Φραγκαΐ κατὰ τοὺς μὲν εἶνε ἔξαμβλωμα
ἄξιον διὰ τὸν Κεάδην ἔχον τρεῖς καὶ πλείονας κεφαλάς;
κατὰ τοὺς δὲ τὸ νεοτεχθέν, δὲ, ἔχει κεφαλὴν καὶ προσπα-
θοῦσι νὰ τῷ θέσωσι μίαν πλαστήν, ἀν καὶ ή κεφαλὴν ὡς ἀ-
πεδείχθη ἐκ τῶν τελευταίων ἀνατομικῶν παρατηρήσεων τῶν
γενομένων ζητεῖς τῆς Βουλῆς, δὲν εἶνε πάντοτε ἀναγκαῖα.
Οὐδὲ τὸ ὄνομά του ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν, διότι ἀπὸ
καριοῦ ἐστατίσαμεν μὲ τὴν ὄνοματοθεσίαν τῶν κοιμάτων
εἶνε πέμπτον, ἔκτον, δέκατον, ἑκατοστόν, ἀγνοοῦμεν ἃς ἀ-
ναλάβη καθήκοντα ἀναδόχου ὁ π. Δηληγεώργης. Ἐπιθυμοῦ-
μεν μόνον νὰ μάθωμεν ἀν τὸ νεογνὸν θὰ εἴνε βιώσαμον καὶ
ἀν ή γένηνης του ἐπαγγέλλεται ὑπὲν τι τὸ καλόν.

Ἀπέχομεν νὰ κρίνωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἀναμένομεν
τὸν πρώτους αὐτοῦ κλαυθμηρούμενούς. Δὲν ἀποκρύπτουμεν
ὅμως διότι δὲν τρέπομεν πολὺ μεγάλας ἐλπίδας. Εἰδούμεν τό-
σους Μεσσίας γεννηθέντας μετ' ἐπαγγελιῶν καὶ βιώσαντας
βίον μάκητος, ὥστε ἔχομεν, δόλον τὸ δικαίωμα ν' ἀμφιβάλ-
λωμεν. Ἐπειτά, μὴ λασπονῶμεν διότι εἰς ἔκαστην γένητσιν
Μεσσίου παραστατεῖ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Ἡρώδης δὲν λείπει
δύοδε τὴν φορὰν ταύτην, οὐχὶ σφραγεὺς ἄγριος τῶν ἀθώων,
ἄλλα μειλιχίως καὶ ἐπιβούλως ποτελκών τὰ μωρὰ πρὸς
ἔσωτὸν, δι' δλίγων θωπειῶν καὶ δι' δλίγων μειδιαμάτων ἐκ
τῆς ἀνεξιντλήτου ἀποθήκης τῆς γλυκύρητος αὐτοῦ.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Καλὰ θὰ κάμη τὸ συνερχόμενον συνέδριον τῶν Ἑλλάνων
ἰατρῶν νὰ σκεφθῇ ἐν πρᾶγμα πῶς νὰ γεννῇ κατοικήσιμος
εἰς τὸ μέλλον ἡ πόλις τῶν Αθηνῶν. Διότι ἀν κάθε χρόνου
προστίθεται καὶ μία ἐπιδημία εἰς τὰς ἥδη διπαρχούσας δὲν
ηξεύομεν μὴ τὸν θεὸν τι θὰ ἀπογίνωμεν.

***

Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ αἱ μεγαλείτεραι μου-

σικαὶ ἔχουν ἐνε προχωρουσιών. Ἐδῶ εἰς τὸν τόπον τῆς τε-
λεότητος καὶ ἡ μικρὰ τῆς Φρουρᾶς ἔχει δύο. — Τούτο λέγεται
εἰς τὴν στρατιωτικὴν γλώσσαν προσκόλησις.

***

Τὸ κάρρον τῶν ἀκαρθασιῶν, περὸς κάθε πρωτανῶς ἐμβο-
μεν καὶ περιμένει ἔξωθεν τῆς θύρας τοῦ Πανεπιστημίου, ή-
γερμένον νὰ παραλάβῃ τὰ καθηγητικὰ σκουπίδια.

***

‘Ο Κωνσταντινίδης ἀπελύθη ὡς καθηγητής ἀπὸ τὸ Πα-
νεπιστημίον, ἀπελύθη ὡς γυμνασιάρχης ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον.
Εἰς ἐρωτᾷ

— Ποῖος θὰ τὸν ἀπιλύσῃ ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας του.

***

‘Ἐτέθη φραγμὸς ξύλινος τέλος πάντων εἰς τὰ μάραστρα
καὶ τοὺς λίθους τοῦ Καραπάνου ἐν τῷ πεζοδρομίῳ τῆς δόμου
Σταδίου. Μερικοὶ Ἀρτινοὶ παρκτυχόντες ἐψιθύριζον.

— Δὲ ἐμποροῦστε τάχα νὰ τεθῇ φραγμὸς καὶ εἰς τὴν πι-
μαρωτικὴν ὅρεξιν αὐτοῦ...

***

Μεταξὺ τῆς ἀνακαλυφθείσης ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας
διωργανισμένης συμμορίας τῶν ἐπαιτῶν, λέγεται διτὶ ἡσα
καὶ βούλευται τινες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀναγκασθέντες νὰ
καταφύγωσι εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο μετὰ τὴν 2 Μαρτίου

***

‘Ομιλοῦσι πρὸς ἀλλήλοις ιατροί τινες καὶ λέγουσιν διτὶ δι-
ιατρὸς εἰδίσκεται πάντοτε εἰς δυσάρεστον θέσιν δταν ἀπὸ
θηραπευόμενος ὑπὸ αὐτοῦ ἀσθενής, διότι οἱ συγγε-
νεῖς πάντοτε παραπονοῦνται κατὰ τοῦ ιατροῦ. Εἰς παρατυ-
χάνων δηλοῦ διότι αὐτὸς οὐδέποτε ἤκουσε παράπονον παρ-
τῶν συγγενῶν τῶν ἀποθηκόντων ἀσθενῶν του.

— Εἶναι ιατρὸς δι κύριος; τὸν ἐρωτοῦσιν.

— Μάλιστα εἶμαι κτηνίατρος.

***

‘Ἐπεναρθοῦντες ἀδικίαν τινὰ ἐν ἀγνοίᾳ δι' ἡμῶν γενομέ-
νην, δηλοῦμεν διτὶ κατὰ λάθος ἀνεμίκασεν καὶ περικοπὴν
τῆς Κλεισθέρη εἰς τὰ ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου
ἐν τῷ προτελευταίῳ ἡμῶν φύλῳ, διότι ἡ ἔγκριτος τεργεσταῖς
ἔφημερτις εἶχε παραλάβει αὐτολεξεὶ τὴν περικοπὴν ταύτην
ἐκ τῶν Αθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

